

ска та планина по свештени ти и маслинѣни дрѣвета; душа та ми се стѣгаше. Другаре ти ме пристигнаха и слѣзоха, та се поклониха и тии. Послѣ съ радость и мълчешкомъ, безъ да си отведемъ очити отъ това свештено мѣсто на земното кльбо, зехми да слизми пѣши изъ расхвърлени ти камене. Небо то бѣше облачно, та Ерусалимъ бѣше покритъ съ печаленъ покривъ. Водачъ тѣ каза, че ште закѣснѣемъ, ако се не качимъ на коне ти та врата та на Ерусалимъ ште се затворетъ; менѣ ме достраша да не би светинна та да се скрие отъ мене за мои ти грѣхове, та побързахъ по-скоро да влѣза въ светий градъ, да накуса отъ блаженство то и да си испълни оброкъ тѣ.

Слѣдъ малко стигнахми въ укрѣпени ти Витлеиемски или Юфски врата и за-въ-часъ слѣзохми при врата та на патриаршията. Това бѣше на 31-й марта. Ако и да съмъ синъ на далечий сѣверъ, пакъ влѣзохъ въ Ерусалимъ, като въ своа татковина, която е близу до сръдце то ми. Като пътовахъ доста врѣме съ друговѣрци ти, сега ми бѣше много драго между братна та, подъ покровъ тѣ на наша та црѣква. Азъ не хваштахъ вѣра, че се намирамъ близу при Христовий Гробъ, и прибързахъ да ида въ црѣква; нѣ врата та бѣха оште затворени и ги пазеха турци. Послѣ владиката ме покани да ида утринъ та на црѣква заедно съ него.

Верѣдъ тиха и тъмна ношть, влѣзохъ прѣвъ пѣть въ величественото црковно прѣдверие на Гробъ тѣ. Голѣми ти врата бѣха отворени цѣли. Безбройни свѣшти горѣха прѣдъ голѣмити жкони, които изображаваха снетие то и погрѣбение то на Спаситель тѣ. Нѣколко крачки далече отъ насъ лѣжаше единъ камень, който бѣше обиколенъ съ голѣми свѣшти; тоа камень е оный съштий, на който благообразний Иосифъ обвилъ съ плаштаница Иисусово то тѣло, когато го снелъ отъ кръстъ тѣ. Азъ се забравихъ, та не помна, какъ се намѣрихъ при Гробъ тѣ на Спаситель тѣ. Тука една отдѣлна прѣграда крие погребалний вѣртѣлъ на Господа. Тамъ азъ поронихъ сълзи, и първата ми молитва бѣше за ония, които ми са дали животъ тѣ и за роднината си. Не мога да опиша и да искажа въسخиштение то, умилението и горчевината на грѣшний христианинъ при Гробъ тѣ на Спаситель тѣ и, послѣ на Голгота, дѣто е билъ побитъ кръстъ тѣ.

Подкачи се утринна та. Црѣква та бѣше пълна съ свѣтъ, всички ти параклиси, всички ти пѣвници и прѣгради бѣха пълни